

آبولا

صاحب امتیاز و مدیر مسؤل :

آریستووولوس د. خریستیدیس

اداره چاپی :

فایله بخشه بازارى صاحبمیلر خانه ۱۶

'Αβ' Ολα

Τὸ σύμβολόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΚΟΥΜΠΑΡΑ

νεγνώσατε ὅλοι, βέβαια, τὸ χαριτωμένο γραμματάκι, τὸ ὁποῖον ἐστεῖλαν εἰς τὸ Παιδικὸν «'Απ' 'Ολα» δύο μικροὶ τοῦ ἀναγνώσται μαζί με 56 γρόσια, τὴν πρώτην

αὐθόρμητον συνδρομήν των διὰ τὰ πτωχὰ παιδιὰ ὡς πρωτοχρονιάτικον δῶρον. Καὶ σεῖς, βέβαια, συνεκινήθητε ἀπὸ αὐτήν τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν· δι' αὐτὸ ἀκριδῶς σήμερον ἐρχομαι νὰ συνομιλήσω με σᾶς διὰ τὴν ἀξιόπαινον ταύτην πράξιν.

Εἶθε τὰ ἀγαπημένα παιδιὰ τῶν γονέων σας. Ὁ καλὸς σας πατέρας ἢ οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς σας φροντίζουν διὰ σᾶς. Σᾶς τρέφουν, σᾶς σταγάζουν, ἐξοδεύουν διὰ τὸ σχολεῖόν σας, καὶ ἀναλαμβάνουν καὶ ὅλα σας τὰ μικρὰ ἐξόδα.

Σεῖς δὲν ἔχετε νὰ φροντίσετε διὰ τίποτε ἀπ' αὐτὰ. Ἄλλαι φιλόστοργοι καρδιαὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν εὐτυχίαν σας καὶ φροντίζουν νὰ μὴ σᾶς λείψῃ τίποτε.

Καί, ἐνῶ δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε, οἱ γονεῖς σας σᾶς δίδουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν χρήματα, εἴτε διότι ἐδειξάτε καλὴν διαγωγὴν, εἴτε διότι ἐπήρατε καλοὺς βαθμοὺς εἰς τὸν ἐλεγχόν σας, εἴτε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ κάποιας ἐορτῆς ἢ χαρᾶς των.

Τὸ χρῆμα αὐτό, ποῦ σᾶς δίδουν, δὲν τὸ χρεοστεθε. Δὲν ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε το φοβάγετε, λοιπόν, εἰς τὸν κουμπάραν σας.

Ὡ! αὐτὸς ὁ κουμπάρας! καὶ ποιὸς ἀπὸ σᾶς τοὺς μεγάλους δὲν τὸν εἶχεν, ὅταν ἦτο μικρὸς, καὶ ποιὸς ἀπὸ σᾶς τοὺς μικροὺς δὲν τὸν ἔχει ἀκόμη!

Ὁ κουμπάρας! Τὸ μικρὸ κομψὸ κουτάκι, μετὰ τὴν ψιλὴν χαραγματιάν του, ἀπὸ τὴν ὁποίαν περνοῦνε ἡ δεκάρες, τὰ γρόσια, τὰ κάρτα, ποῦ ἀποθηκεύετε...

Ὁ κουμπάρας εἶναι μία μικρογραφία τῶν σιδηρῶν καὶ μεγάλων χρηματοκιβωτίων, ποῦ δὲ ἔχετε ἰδεῖ εἰς τὰ γραφεῖα, ποῦ δὲ ἔχη, ἴσως, ὁ πατέρας σας.

Εἰθε σεῖς τότε μικροὶ κεφαλαιοῦχοι, αἰσθάνεσθε τὸν ἐαυτὸν σας κύριον μίας μικρᾶς περιουσίας καὶ καταλαβαίνετε μέσα εἰς τὴν ψυχὴν σας μίαν εὐχαρίστησιν.

Ἔχετε παράδες, παράδες ἰδικούς σας, τοὺς ὁποίους εἰθε ἐλεύθεροὶ νὰ τοὺς χρησιμοποιήσετε ὅπως σεῖς θέλετε. Εἰθε κύριοι! Τί χαρά!

Παιδιὰ μου, ἂς μὴ σᾶς παρασύρῃ ἡ χαρὰ σας. Σᾶς εὐνόησεν ὁ Θεὸς καὶ ἔχετε τοὺς γονεῖς σας, τὸ σπίτι σας, τὴν ἀνείψιν σας· τίποτε δὲν σᾶς λείπει, οὔτε τὸ σχολεῖον, οὔτε τὰ βιβλία, οὔτε τὰ φορέματα, οὔτε τὰ παιγνίδια.

Ἄρα γε, ὁμῶς, εἶναι καὶ ὅλα τὰ ἄλλα παιδιὰ σᾶν καὶ σᾶς, ὅλα ἔχουν τοὺς γονεῖς των, ὅλα εἶναι εὐπορα, ὅλα εἶναι χωρὶς ἀνάγκας, ὅλα εἶναι χαρούμενα;

Ὁχι, ἀγαπητὰ μου παιδιὰ· ὑπάρχουν ὀμίληκά σας, ποῦ πεινοῦν, ποῦ κρυόνουν, ποῦ δὲν ἔχουν βιβλία, ποῦ δὲν ἔχουν χαρᾶν, ποῦ εἶναι πτωχὰ, γυμνά, πεινασμένα.

Φαντασθῆτε! Ἐνῶ εἰς σᾶς περισσεύει τὸ χρῆμα, καὶ μάλιστα τὸ ἀποθηκεύετε εἰς τὸν κουμπάραν σας, ἀπ' αὐτὰ λείπει καὶ ὁτι ἀκόμη χρειάζεται. Αὐτὰ δὲν ἔχουν κουμπάραν, διότι, προτοῦ ἀποκτήσουν τὸ χρῆμα, χίλια ἀνάγκαι περικυκλόνουν αὐτοὺς καὶ τὴν οἰκογένειάν των.

Σκεψθῆτε αὐτὸ καλὰ καὶ εἰσατέ μου: Τί αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ σας, ἡ ψυχὴ σας ἢ κολῆ, ἢ παιδική, ἢ φίλανθρωπος, ἢ ἀθάνα;

Θὰ ἐπιτρέψῃ σεῖς νὰ ἔχετε χρῆμα κλειστόν μέσα εἰς τὸν κουμπάραν σας, ἐνῶ ἓνα ἄλλο παιδί πεινᾷ καὶ κρυώνει;

Ὁχι, γνωρίζω τὰ καλά σας αἰσθήματα. Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωκε τὸ χρῆμα, διὰ νὰ αἰσθανώμεθα τὴν χαρὰν, ὅταν τὸ χρησιμοποιώμεν καλῶς. Ἴδου εὐκαιρία νὰ τὸ διαθέσετε κατὰ τρόπον εὐχάριστον διὰ σᾶς καὶ ἀφέλιμον διὰ τοὺς ἄλλους. Ἄνοιξατε τοὺς κουμπάρους σας καὶ κάμετε ὅ,τι ἔκαμαν τὰ δύο καλά ἀδελφάκια· στείλατε ὅ,τι θέλετε, χάριν τῶν πτωχῶν μικρῶν· ἡμεῖς δὲ συνάξωμεν τὸ χρῆμα, ποῦ δὲ μᾶς στείλετε, καὶ δὲ δημοσιεύωμεν τὰ ὀνόματα ἐκείνων, ποῦ δὲ μᾶς στείλουν, καὶ τὸ ποσόν. Ὅταν δὲ ἔλθουν αἱ ἐορταί, τὸ χρῆμα, ποῦ δὲ συναχθῇ, δὲ τὸ μοιράσωμεν εἰς τὰ καλά παιδάκια, ποῦ εἶναι πτωχὰ, διὰ νὰ ἐορτάσουν μετὰ χαρὰν τὴν Πρωτοχρονιά.

— Μὰ τί εἴμπορει νὰ κάμουν οἱ λίγοι παράδες, ποῦ ἔχει μέσα ἓνας κουμπάρας;

Ὁχι, μὴ τὸ πῆτε ποτὲ αὐτό. Καὶ ἴδ' οὗ πειὸ μικρὸς κουμπάρας ἔχει τὴν δύναμίν του, εἴμπορει νὰ κατορθώσῃ μεγάλα πράγματα. Ὅ,τι κάμνει μία σταγὼν, ὅταν ἀνωθῇ μετὰ ἄλλην καὶ ἄλλην σταγὼνα, τὸ ἴδιον, καὶ περισσότερον ἀκόμη, εἴμπορει νὰ κάμῃ ὁ παιδικὸς κουμπάρας σας.

Ἔχει μεγάλην δύναμιν καὶ τὴν δύναμίν του αὐτὴν ζεύρετε ἀπὸ ποῦ τὴν παίρνετε;

Ἡ δύναμις τοῦ κουμπάρου σας εἶναι μεγάλη, διότι εἶναι ἡ δύναμις τῆς καρδιάς σας!

ΦΟΙΒΟΣ

'Ασ'Όλα

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Μετ' Ιδιαίτερου τεύχους ΠΑΙΔΙΚΟΥ,
Εκδιδόμενου εβδομαδιαίως.

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ: 1910

ΤΙΜΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ 32 ΤΕΥΧΩΝ

Διά τὴν Τουρκίαν (μετὰ τῶν ταχ. ταλῶν) Γρ. 40
τὸ ἑξωτερικόν „ „ „ „ Φρ. 15
Δι' ἑγγράφαι προκληρώνονται.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ἢ ΓΡΟΣΙΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ Μ. ΚΟΥΡΙΖΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΚΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΕΥΘΥΝΟΣ

ΡΙΣΤΟΦΟΥΛΟΣ Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΡΣΕΜΠΕ-ΠΑΖΑΡ, ΣΑΛΤΙΝ ΧΑΝ, ΑΡΙΘ. 16.

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

Η ΑΦΙΛΟΚΕΡΔΕΙΑ

Βαστώντας ένα μικρό καλάθι με
δέκα αυγά, ο μικρός Γιώργος
πηγαίνει να τα πουλήσει.

Έχει μητέρα αρρωστη, ο
πατέρας του πέθανε, πολλά
χρόνια πριν, και αυτός είναι
η μόνη συντροφιά και το

στήριγμα της χήρας μανούλας του.

Πόσον τον αγαπά! Αυτή δουλεύει και κο-
πιάζει, για να τον ανατρέψει, να τον μεγα-
λώσει και να τον σπουδάσει. Είναι πτωχή, και,
μ' όλα ταύτα, τον στέλλει πάντα στο σχολείο,
και αυτή με την εργασίαν της κατορθώνει και
τοῦ προφθάνει όλα τα έξοδά του.

Ο Γιώργος αγαπά και ευγνωμονεί την
μητέρα του, και υπόσχεται εις τον εαυτόν του
να την κάμει να ξεχάσει της λύπης της και
όλους τους κόπους της· όταν θα μεγαλώσει,
θα εργάζεται τότε αυτός και θα ξεκουράζεται
εκείνη.

Μα ακόμη είναι μικρός και δεν εμπορεί
να εργασθῆ, διὰ να βοηθήσει την μητέρα του.
Είναι οκτώ χρόνων μόλις.

‘Αλλά τώρα ποῦ πηγαίνει με τα αυγά;

‘Η μητέρα του Γιώργου είναι σήμερα
αρρωστη και δι' αυτό ο Γιώργος, επειδή
δεν είχαν χρήματα διὰ το γιατρικό, έπληρε τα
δέκα αυγά, ποῦ ηῦρε, και έπληγε να τα πουλήσει.

‘Ετρεψε, διότι ο δρόμος ἦτο μακρὺς.

‘Επληγε εις την αγοράν, επούλησε τα αυγά
ἐκείνα δύο δεκάρες τὸ ένα, και την αξίαν των,
εἴκοσι δεκάρες, τῆς έπληρε και τῆς έβαλεν εις
την τσέπην του.

‘Επειτα, με γρήγορο βήμα, έλέστρεφε
σπίτι του ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀμαξητὸν δρόμον.

Εἶχε περιπατήσει πολύ, οἷς κατάλαβεν,
οἷς εις την τσέπην του δεν ὑπῆρχον πλέον ἢ
εἴκοσι δεκάρες. Κυττάζει καλλίτερα και εὐ-
ρίσκει, οἷς ἡ τσέπη του εἶχε τρύπαν, ἀπὸ
την ὁποίαν ἡ δεκάρες ἐκυλίεσθαι εις τὸν

δρόμον, χωρὶς να τὸ καταλάβῃ ὁ μικρὸς
Γιώργος.

Τότε ἤρχισε να κλαίη και να στενοχωρηται.
Τί έπρεπε να κάμῃ; πῶς θα εὔριζε πίσω
εις την μητέρα του χωρὶς χρήματα; ‘Εντρέ-
πεται διὰ τὸ πάθημά του και, με δακρυσμένα
μάτια, ἤρχισε να ψάχνῃ τὸν δρόμον, ἀπὸ
τὸν ὁποῖον εἶχε περάσει.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπερνοῦσεν ἕνας
κομπὸς κύριος ἐπάνω εις ἕνα ὄραιον ἄλο-
γον. Φαίνεται, οἷς θα ἦτο πλούσιος ὁ κύριος
ἐκεῖνος, διότι ἐφοροῦσεν εὖμορφα ρούχα, τὸ
μαστιγιόν του εἶχεν ἀσημένιο χέρι και τὸ
ἄλογό του ἦτο παχὺ και καλοθρεμμένον.
‘Αλλ' ὁ κύριος ἐκεῖνος ἦτο και καλὸς. Μόλις
εἶδε τὸν μικρὸν να ψάχνῃ τὸν δρόμον με
βουρκαωμένα μάτια, τὸν ἤρώτησε:

— Τί κάμνεις αὐτοῦ, μικρέ; τί ἔχασες;

Τότε ὁ μικρὸς διηγήθη πῶς επούλησε τὰ
δέκα αυγά και πῶς έπληρεν εἴκοσι δεκάρας
και πῶς τὰς ἔχασε.

— Δὲν θα ἔλυπούμην, κύριε, τόσο, ἂν
δὲν εἶχα την μητέρα μου ἀρρωστη και ἂν
δὲν ἦτο τόσο ἀργά.

— Στάσου να ψάξω μαζί σου και ἐγώ,
εἶπεν ὁ κύριος, και ἀμέσως κατέβη ἀπὸ τὸ
ἄλογό του, και ἤρχισε και αὐτὸς να ψάχνῃ
τὸν δρόμον.

— Νά, ἐγὼ τὸ βρήκα! ἐφώνησεν ὕστερα
ἀπὸ ὀλίγον ὁ κύριος· ἴδου τὸ χρῆμά σου.

Και ἔδειξεν εις τὸν μικρὸν μίαν χρυσὴν
λίραν.

‘Ο Γιώργος εἶδε τὸ νόμισμα και εἶπεν:

— ‘Οχι, κύριε, τὸ χρῆμα αὐτὸ δεν εἶναι
ἰδικόν μου. Θα τὸ ἔχασε κάποιος πλούσιος.
‘Εγὼ δεν ἔχω ποτέ μου πιάσει λίρα. Δεν
μοῦ ἀνήκει.

— ‘Ας εἶναι, ἀπήντησεν ὁ ἀγνωστος· θα
ἴδουμέν τίνος εἶναι αὐτὸ τὸ νόμισμα.

‘Επειτα ἐξηκολούθησε να ψάχνῃ.

‘Υστερον ἀπ' ὀλίγον, πάλιν ἐφώνησε:

— Μικρὸ μου αὐτὴ την φορὰ ἦνρα τὸ
νόμισμά σου. Εἶναι ἐξάπαντος αὐτό.

Και ἔδειξεν εις τὸν Γιώργον ἕνα ὄραϊο
ἀσημένιο μετζῆτι.

Μα ὁ μικρὸς δεν ἔδελεάσθη.

— Δεν ἔχασα ἕνα μετζῆτι, κύριε· ἔχασα
εἴκοσι δεκάρες μόνον. Και τὸ νόμισμα αὐτὸ
δεν εἶναι ἰδικόν μου.

Τότε ὁ κύριος εἶπεν:

— ‘Οχι, μικρὸ μου, και ἡ λίρα και τὸ
μετζῆτι εἶναι ἰδικά σου. Σοῦ τὰ δίδω ἐγώ.
Πάρε τα και πηγαίνε εις την ἀρρωστη
μητέρα σου. Τρέξε, μάλιστα, γρήγορα, για να
μὴ ἀνησυχή, ποῦ ἀργήσες. Τὸ χρῆμα αὐτὸ
εἶναι ἰδικόν μου, τὸ ξύρω· ἐγὼ τὸ ἐβγαλα
ἀπὸ την τσέπην μου, διὰ να σοῦ τὸ δώσω
και μεταχειρίσθηκα αὐτὸ τὸ τέχνασμα, για να
δοκιμάσω την εὐκρίνειάν σου. Εὐγέ σου,
μικρὸ μου, και εἶπέ εις την μητέρα σου, οἷς
ἔχει ἕνα πολὺ καλό, πολὺ τίμιον και πολὺ
καθὼς πρέπει παιδί.

Και πρὶν ἀκόμη ὁ Γιώργος προφθάσει να
εἰπῆ τίποτε, ὁ ἀγνωστος κύριος ἀφίνει στὸ
χέρι τοῦ μικροῦ την λίραν και τὸ μετζῆτι,
ἀνέβηκε στὸ ἄλογό του και ἤρχισε να τρέχῃ
γοργά.

(Παράφρασις)

ΤΙΜΟΣ ΔΕΛΙΛΙΟΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΘΑΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ

‘Όταν τὸ ὕφασμα ἔχη κάπου φθαρή, κατὰ
πρῶτον πρέπει να συμπληρώσῃτε τὰ τετριμ-
μένα νήματα. ‘Επειτα, ὅπου ὑπάρχουν με-
γάλαι φθοραί, πρέπει να ἐπιτεθῆ ἐμβάλωμα.

‘Η κλωστή, με την ὁποίαν θα κάμῃτε τὸ
φάσιμον (οὐρούδισμα) τοῦ ἐνδύματος, πρέπει
να εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὰ νήματα τοῦ ὑφά-
σματος. Δὲν πρέπει να εἶναι δυνατωτέρα.
‘Επίσης, ἡ πυκνότης τοῦ φασίματος πρέπει
να κανονίζεται κατὰ την πυκνότητα τοῦ
ὑφάσματος.

‘Όταν πρόκηται ν' ἀρχίσῃτε τὸ φάσι-
μόν σας, πρέπει να τὸ ἀρχίσῃτε βαθύτερον
κατὰ ἔν ἢ, τοῦλάχιστον, ἡμιου ἑκατοστὸν
τοῦ μέτρου, τόσοσιν διαν ἀκολουθήσῃτε τὰς ὀρι-
ζοντίους γραμμάς, ὅσον και τὰς διασταυρώ-
σεις. Κατὰ τὸ φάσιμον, μὴ τραβάτε πολὺ
την κλωστήν· τοῦναντίον, πρέπει να την
ἀφίνετε χαλαρὰν και τοῦτο, διότι κατὰ τὸ
πλύσιμον θα μαζέψῃ και θα ἐπιφέρῃ νέον
σχίσσιμον τοῦ ὑφάσματος.

‘Όταν πρόκηται να βάλῃ κανεῖς ἐμβά-
λωμα εις κάποιον τετριμμένον ἐνδυμα, τὸ
ὑφασμα, ποῦ θα χρησιμοποιήσῃ δι' ἐμβά-
λωμα, πρέπει να εἶναι τοῦ ἰδίου φασίματος
με τὸ ἐνδυμα.

‘Αν δεν εὔρεθῇ ὕφασμα μεταχειρισμένον
δι' ἐμβάλωμα, εἰμποροῦμεν να χρησιμοποιή-
σωμεν καινούργες, ἀρκεῖ προηγουμένως να
τὸ πλύνωμεν.

‘Όταν τὸ ὑφασμα τοῦ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν
ἐνδύματος εἶναι δυνατὸν ἀκόμη, τότε τὸ ἐμ-
βάλωμα συνυφαίνεται με αὐτό· ἂν ὁμως
εἶναι πολὺ παλαιόν, τότε τὸ ἐπιθέτομεν.

Κατὰ τὸ φάσιμον, πρέπει ἡ κλωστή μας
να πηγαίνῃ κατὰ την διεύθυνσιν τῶν νη-
μάτων τοῦ ὑφάσματος. ‘Επίσης, τὸ ὑφασμα,
ποῦ θα χρησιμοποιήθῃ ὡς ἐμβάλωμα, πρέπει
να κοπῆ τετράγωνον με ὀρθὰς γωνίας και
να τεθῆ, ἐπίσης, ἐπὶ τοῦ μεταχειρισμένου
ὑφάσματος.

Δὲν εἶναι καλὸν ποτέ να βάλῃ κανεῖς ἐμ-
βάλωμα εις μέρη, ὅπου ὑπάρχει ραφή ἢ
οὐγία, ἀλλὰ πρέπει να ξηλώνωνται αὐταί
και κατόπιν να ράπτῃται τὸ ἐμβάλωμα, ὡς
ἂν να εἶχε και αὐτὸ ραφήν ἢ οὐγίαν, δηλ.
πρέπει να χωρισθῇ εις δύο.

Δὲν πρέπει να κόπτωμεν τὰς ραφὰς ἢ να
τὰς τραβῶμεν, ἀλλὰ, όταν θέλωμεν να τὰς
ξηλώσωμεν, ὡς χρησιμοποιήσωμεν μίαν καρ-
φίτσαν, με την ὁποίαν να τραβῶμεν τῆς βε-
λονιῆς.

‘Όταν ράπτωμεν τὸ ἐμβάλωμά μας εις
την μηχανήν, τότε πρέπει να χρησιμοποιώ-
μεν μεγαλιότερη βελονία, διὰ να μὴ ζαρῶσῃ
τὸ ὑφασμα.

Εἰς τὰς δαντέλλας και εις τὰ κεντήματα,
ὅπου ὑπάρχουν μέρη τριμμένα ἢ σχισμένα,
πρέπει ἢ να θέσωμεν ὑποκάτω τεμάχιον
ὁμοίας δαντέλλας, ἢ, ἐν ἑλλείψει, τεμάχιον
ψιλοῦ ὑφάσματος.

Κα ΕΥΤΕΡΠΗ

— Καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀρχίσῃ νὰ γίνεταί κομμάτια; ἐφώνησεν ἓν ἄλλο παιδί, τὸ ὁποῖον ἔλεγαν Βέμπ καὶ ἦτο σχεδὸν τῆς ἰδίας ἡλικίας μὲ τὸν Βίλκοξ.

— Δὲν ἔχομεν φόβον νὰ πάθῃ αὐτό, ἀπήντησεν ὁ Μπριάν, τοῦλάχιστον ὡς πού νὰ πέσῃ ἢ θάλασσα. Τότε θὰ εἰμπορέσωμε νὰ βγοῦμε.

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

χωρισθοῦμε. Πρέπει νὰ μείνωμεν ἐνωμένοι ἢ ἐξαθῆκαμε.

— Τί; μήπως ἔχεις τὴν ἀξίωσι νὰ μᾶς κάμῃς τὸν ἀρχηγὸ ἐδῶ μέσα;

— Δὲν ἔχω κάμμειαν ἀξίωσιν ἄλλην, παρὰ νὰ ἐργασθοῦμε μονοιασμένοι, διὰ νὰ σώσωμεν ἄλλους.

— Ὁ Μπριάν ἔχει δίκαιον, ἀπήντησεν ὁ Γόρδων, παιδί ψύχραιμο καὶ σοβαρό, καὶ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε μιλοῦσε, πρὶν σκεφθῆ καλῶ καλῶ.

— Ναι, μάλιστα! ἐφώνησεν δύο-τρία παιδιὰ, τὰ ὁποῖα κάποιον ἐνστικτὸν τὰ ὠδηγοῦσε μὲ τὸ μέρος τοῦ Μπριάν.

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

λαίτεροι καὶ θὰ μετέφερον. Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Ἄλλ' ἢ ἀμπωτίς θὰ ἦτο, ἀρὰ γὰρ, τέσσερον μεγάλη;

Christian von Bomhard

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΙΟΝ ΜΟΥ

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ
ὑπὸ τοῦ πανερωτάτου μητροπολίτου Σαλονικίας
κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ,
διευθυντοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Η ΓΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἔχεις, ἀρά γε, ἀνάγκην τῆς γνώσεως ταύτης; Ἐάν τις λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπλότητα τῶν σχέσεων ἡμῶν, εἴτε αὐταὶ ἐπιβάλλονται ἐκ τοῦ ἀξιώματος, εἴτε ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἴτε εἶναι κοινωνικαί, δὲν ἔχομεν ἀνάγκην ἰδιαιτέρας σπουδῆς· διότι εὐρίσκεις ἐν σεαυτῷ ὄλους τοὺς ἀνθρώπους, κατὰ τὸν ποιητὴν.

Ὅτι σὺ ἐπιδιώκεις ἢ ἀποστρέφῃσαι, αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ ἄλλοι. Εἶσαι ἐγωῖστῆς; — καὶ δὲν εἴμπορεῖς ἢ νὰ εἶσαι τοιοῦτος ὑπὸ τινὰ ἔποψιν — παρατήρησον, ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου ὡσαύτως εἶναι τοιοῦτοι. Μὴ δυσανασχετῆς ἐναντίον αὐτῶν. Ἀγαπᾶς τὴν διασκέδασιν, τὴν ἀνεσιν, τὴν εὐμάριαν; Προτιμᾶς πλῆρες μᾶλλον ἢ κενὸν τὸ βαλλάντιον καὶ τὸ ἐνδυμᾶ σου καινουργῆς ἢ παλαιόν; Σοὶ ἀρέσει ὁ ἔπαινος μᾶλλον ἢ ὁ ψόγος, ἢ εὐταξία ἢ ἡ ἀτασθαλία; Σὲ προσελκύει τὸ ὄραϊον μᾶλλον ἢ τὸ ἀσχημον; Οὕτως ἐρμηνεύεις ὀρθῶς πάντοτε τὰς διαθέσεις τοῦ ἄλλου.

Ἄλλὰ πάντοτε; Ἐγὼ, λέγεις, εἶμαι ἐντιμος καὶ ἀποστρέφουμαι τὴν ἀπάτην, μισῶ τὸ ψεῦδος, τὴν ὑπόκρισιν. Πράττουσιν, ἀρά γε, καὶ οἱ ἄλλοι τοῦτο ὡς ἐγὼ; Ἄν μὴ, τότε δὲν εἶναι ἐπισφαλῆς ἢ προορηθεῖσα ἐρμηνεῖα;

Καὶ ὅμως δὲν εἶναι ἐπισφαλῆς, ἂν μὴ ἦς ἐπιπόλαιος καὶ μὴ μόνον θρωτῆς· τί εἶσαι πραγματι, ἴσως τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τί ἠδύνασο νὰ γίνῃς. Δὲν ἐψεύσθης ποτέ; δὲν μετῆλθες μικρὰν τινὰ ἀπάτην; δὲν ἠθέλησες νὰ φανῇ; καλλίτερος ἢ ὅτι εἶσαι; Ὅτι, λοιπόν, παρὰ σοὶ ὑπάρχει ἐκάστοτε δυνάμει, ὅτι δύναται νὰ γίνῃται πειρασμὸς καὶ πρᾶξις, ἂν μὴ ἦς διαρκῶς ἀγρυπνος, τοῦτο παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐξεληθὼν ἐκ τοῦ δυνάμει, δύναται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον ν' ἀποβῇ βούλησις ἢ πρᾶξις. Ἐν τοῖς ἐλαττώμασιν, ἀρα, καὶ ταῖς ἀτελείαις, ἐν τοῖς ἐγκλήμασι καὶ ταῖς κακίαις τῶν ἄλλων εὐρίσκεις μέρος σεαυτοῦ, ὅτε μὲν ἀδῆλω, ὅτε δὲ καὶ ἐν προδήλω μορφῇ. «Οὐδὲν τὸ ἀνθρώπινον θεωρῶ ἀλλότριον ἐμοῦ».

Ἄλλὰ, πῶς δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀρχὴ αὕτη; Πρέπει νὰ ἐκλαμβάνῃ τις τὸν ἄλλον ὡς ἀγαθὸν ἢ ὡς κακόν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον; Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει θεωροῦμαι ὡς ἄγαν ἀπλοῦς, ἐν τῇ δευτέρῃ ἀποβαίνω καχύποπτος.

Τὸ ἐρώτημα παραμένει ἐν πλείσταις ὁσαὶ περιπτώσεσιν ἀνευ σημασίας. Ἄφες τὸν ἄλλον νὰ εἶναι ὅτι θέλει. Τί σ' ἐνδιαφέρει; Σπανίως μόνον τὸ ἐρώτημα ἀποβαίνει σπουδαῖον, ὅταν δηλ. πρόκηται περὶ τοῦ ἐμοῦ καὶ τοῦ σου, περὶ συγκαταθέσεως καὶ ὑποσχέσεως, ἐν ἐνὶ λόγῳ περὶ συνάψεως σπουδαιότερας σχέσεως, ἔστω καὶ παροδικῆς.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσχύει ἡ ἀρχή: «Βλέπετε εἰς ποῖον ἐμπιστεύεσθαι».

Ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν Μασσόνων εἶναι ἀναγεγραμμένον πολλάκις τὸ ρητόν: «Πίστευε τῷ Θεῷ, δυσπίστει σεαυτῷ». Ἀφοῦ δὲ ὀφείλεις νὰ δυσπιστῆς σεαυτῷ, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὀφείλεις νὰ δυσπιστῆς καὶ τοῖς ἄλλοις. Δυσπιστῶν, βαίνεις πάντοτε ἀσφαλέστατα. Οὔτε κακεντρέχεια, οὔτε ἀπόλυτος κακία. Ἡ ἐλαφρόνοια εἶναι ἡ πηγὴ, ἐξ ἧς προέρχεται ἡ μεγίστη πλάνη καὶ ἀπάτη.

Ἐλαφρόνοες ὅμως εἶναι οὐ μόνον οἱ πλεῖστοι τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ γέροντες.

Μὴ ἀνέχου νὰ σὲ ἀπατᾷ τις, περιβεβλημένος προσωπίδα. Μὴ ἐμπιστεύου εἰς τοὺς λόγους τῶν ἀνθρώπων. Σπανίως καὶ παρ' ὀλιγίστοις οἱ λόγοι εὐρίσκονται ἐν ἀρμονίᾳ πρὸς τὰς διαθέσεις. Μὴ ἐμπιστεύου, ἀπλῶς καὶ ὡς ἔτυχεν, εἰς τὴν φιλίαν αὐτῶν. Δυνατὸν νὰ προέρχηται ἐκ πραγματικῆς ἀγαθότητος, ἀλλ' ἡ ἀγαθότης αὕτη δυνατὸν νὰ ἦναι πολλάκις οὐδὲν ἄλλο, ἢ ἀδυναμία ἢ ὑπερευαισθησία. Μὴ πιστεύῃς εἰς φαινομενικὸν θερησκευτικὸν αἶσθημα καὶ εὐσέβειαν. Εἶναι συνηθεστάτη ἡ ὑπεισέρπυσις τῶν μὴ ἁγίων αἰσθημάτων ὑπὸ τὰ ἅγια· καὶ ἐκεῖ, ὅπου δὲν ὑπεισέρπυσεν ἡ ὑπόκρισις, ὑπάρχει μέγα χάσμα μεταξὺ ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρακτικῆς—ἠθικῆς εὐσεβείας. Τινὲς καλύπτουσι τὴν κακίαν αὐτῶν διὰ περιβλήματος λεπτοῦ, ἄλλοι δὲ κρύπτουσι αὐτὴν διὰ τραχύτητος καὶ εὐθύτητος.

Ἄλλως τε, ὅτι διήκοιτε καὶ ἂν πράξης, καὶ ἂν ἐμπιστεύῃσαι καὶ ἂν δυσπιστῆς, ὀφείλεις νὰ καταβάλλῃς τὰ διδακτὰ σου. Οὐδεὶς παρήλθεν ἀκόμη ἀφορολόγητος. Ἔστιν οὖν, μάλιστα, πρέπει νὰ διακινδυνεύῃ τις κατὰ πρὸς τιμὴν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. Τοιαύτη δὲ ἀπώλεια δὲν εἶναι προσβλητικὴ.

Καὶ ἂν ὑποστῆς, ἐν τοῦτοις, ζημίαν τινὰς χρηματικὰς, διότι ἐπλανήθης ὡς πρὸς τρίτους, προφυλάττου, πρὸ πάντων, ἐκ τῆς πλάνης, ἐξ ἧς προκύπτει προδοσία ἐμπιστευμένων μυστικῶν. Λέγοντες δὲ μυστικά, δὲν ἐννοοῦμεν μόνον οἰκογενειακὰ καὶ ὑποθέσεις ἄλλων, ἰδιαίτερα σχέδια καὶ εἴ τι ἄλλο, ὅπερ δέον νὰ μὴ προδοθῇ, ἀλλὰ καὶ θαυραλέας ἐκφράσεις περὶ προσώπων καὶ σχέσεων, καὶ μάλιστα πολιτικῶν.

Μὴ παραδίδουσι εὐκολὰ· ἐὰν δηλαδὴ τις ἔρχηται μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς σέ, μὴ ἀποδεικνύεις αὐτῷ τυφλὴν ἐμπιστοσύνην, διότι, ἄλλως, παραδίδουσι εἰς τὴν δεσποτείαν τῆς κακίας ἢ τῆς ἐλαφρονοίας αὐτοῦ. Ὅταν δὲν ἦναι τις στρατιώτης καὶ ὑπάρχη εἰρήνης, δὲν κρατεῖ ξίφος. Καὶ ὅμως ἐκάστος ἔπρεπε νὰ φέρῃ μετ' ἐαυτοῦ ἀσπίδα, ἵνα μὴ παρέχῃ γυμνὸν τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐχθρόν. Ἡ ἀσπίς αὕτη καλεῖται «προσοχή». Καὶ εἶναι ἀναγκαῖα πανταχοῦ, καὶ δὴ μεταξὺ φίλων· διότι, ἐν τῇ πρὸς τοὺς φίλους σχέσει, ἐκάστος ὑπολαμβάνει, ὅτι δύναται νὰ μένῃ ἀνευ προφυλάξεως.

Ἡ διὰ μέσον τῶν ἀνθρώπων ὁδὸς δὲν εἶναι ὁμαλὴ καὶ ἐπεστρωμένη. Ὁμοιάζει πρὸς ὁδοποιρίαν ἐπὶ τῶν Ἄλπεων, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖται ῥάβδος ὡς στήριγμα.

Εὐχρῆστατος εἶναι ὁ βίος, τὸν ὁποῖον διέρχεται ὁ ἐγγράμματος καὶ ὁ λόγιος. Διότι οὗτος ἀναστρέφεται, κατὰ τὸ πλεῖστον, πρὸς τὰ εἰρηνικὰ πνεύματα τῶν ἀποιχομένων καὶ τῶν μακρὰν εὐρισκομένων, οἵτινες οὐδὲν παρεξηγοῦσιν, οὐδὲ προδίδουσι.

ΤΙ; ΠΩΣ; ΔΙΑΤΙ;

Διατί τὸ μάρμαρον

εἶναι πειρὸν κρύον ἀπὸ τὸ ξύλον;

Ὅταν μάρμαρον καὶ ξύλον εὐρεθῶσιν εἰς τὸ ἴδιον μέρος καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἰδίας καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρας, τότε αἰσθανόμεθα, ὅτι τὸ μάρμαρον εἶναι δροσερόν, ἐνῶ τὸ ξύλον εἶναι θερμότερον.

Ἡ φυσικὴ μᾶς δίδει τὸν λόγον ἀντὶ τοῦ φαινομένου, διότι μᾶς λέγει, ὅτι τὸ μάρμαρον εἶναι «καλὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος».

Ἄλλὰ τί σημαίνει αὐτό;

Λέγουσιν, ὅτι ἐν σῶματι εἶναι καλὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, ὅταν θερμάνωμεν τὴν μίαν ἄκρην τοῦ μόνου καὶ ἡ ἄλλη ἐπίσης ζεσταίνεται.

Ἐν σῶματι εἶναι κακὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, ὅταν δὲν ζεσταίνωνται τὰ ἄλλα μέρη του, ὅταν θερμαίνωμεν τὸ ἐν.

Ὅταν τὸ μάρμαρον ζεσταθῇ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος, καὶ βάλῃς τὸ χερί σου εἰς τὸ ἄλλο, θὰ καταλάβῃς τὴν ζέστην· ἐπίσης, ὅταν τὸ μάρμαρον εἶναι κρύον καὶ βάλῃς τὸ χερί σου ἐπάνω του, τότε θὰ ἀφαιρέσῃ αὐτὸ μέρος ἀπὸ τὴν θερμότητα τοῦ χεριοῦ σου καὶ τότε τὸ χερί σου θὰ αἰσθανθῇ κρύον. Τὸ αὐτὸ δὲν συμβαίνει μετὰ τὸ ξύλον, τὸ ὁποῖον δὲν ἀφαιρεῖ τὴν θερμότητα τοῦ χεριοῦ σου.

Πῶς οἱ σκώληκες εἴμποροῦν

καὶ ζοῦν κάτω ἀπὸ τὸ χῶμα;

Μέσα εἰς τὸ χῶμα ὑπάρχει ἀέρας, τὸν ὁποῖον τὰ σκουλίκια ἀναπνεύουσι μετὰ τοὺς πόρους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματός των· ἄλλως τε, προτιμοῦν νὰ εὐρίσκονται μέσα εἰς τὸ καλλιεργημένον χῶμα, τὸ ὁποῖον ἀερίζεται καὶ καλλίτερα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τροφήν των καὶ αὐτὸ τὸ ἐξοικονόμησεν ἡ φύσις. Τὰ σκουλίκια τραβοῦν ἀπὸ τὴν γῆν οὐσίας, ποῦ εἴμποροῦν νὰ τὰς χωνεύσουσι καὶ αὐτὸ μετὰ τὴν βοήθειαν ἐνὸς χυμοῦ, ὡς ὁ σίσλος· εἰς τὸν χυμὸν αὐτὸν ὑποβάλλουσι τὰς τροφὰς των, πρῶτον τὰς βάλουσι μέσα εἰς τὸ σῶμα των. Τρώγουσι, ἐπίσης, φύλλα, τὰ ὁποῖα ζητοῦν τὴν γύμνα ἐπάνω εἰς τὸ ἔδαφος, τὰ μεταφέρουσι εἰς τὰς τρύπας των, καὶ ἐκεῖ τὰ βρέχουσι μετὰ τὸν σίσλον, διὰ τὸν ὁποῖον σὰς ὠμίλησα.

Κάμνουσι δὲ καὶ προμηθεύουσιν πολλὰς καὶ μετὰ τὰς τρέφονται πολὺν καιρὸν, χωρὶς νὰ λάβουσι ἀνάγκην νὰ ἐβγοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν φωλεάν των.

Τὸν χειμῶνα ἀνοίγουσι βαθυτέρας τρύπας, αἱ ὁποῖαι ἔχουσι εἰς τὴν ἄκρην των καὶ ἐν μικρὸν δωμάτιον, ὅπου τὰ σκουλίκια κοιμῶνται κατὰ σωρούς, ὅταν ἔλθῃ παγωνιά.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ

ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΩΝ

Ὁ ταχυδρόμος.

Θέλετε σήμερον νὰ παίξωμεν τὸν ταχυδρόμον; Μὲ τὸ παιγνίδι αὐτὸ θὰ δείξετε τὰς γεωγραφικὰς σας γνώσεις.

Τὸ παιγνίδι παίζεται ὡς ἑξῆς:

Εἰς ἀπὸ τοὺς συμπαίχτας ἐκλέγεται ἀρχηγὸς τοῦ παιγνιδίου. Τὰ παιδιὰ κάθηνται ὅλα τριγύρω εἰς τὸ τραπέζι καὶ περιμένουν νὰ ἐρωτηθοῦν.

Τότε ὁ ἀρχηγὸς ὀρίζει, ὅτι αἱ ἀπαντήσεις πρέπει ὅλα νὰ ἀρχίζουσιν μὲ ἓν ὀρισμένον γράμμα. Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει νὰ εἶναι ὀρθαὶ καὶ νὰ γίνωνται ἀμέσως· ἄλλως, ὅποιος δὲν ἀπαντήσει γρήγορα, χάνει τὸ παιγνίδι καὶ ἀπομακρύνεται.

Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι διὰ τὰς ἀπαντήσεις ὀρίσθη τὸ γράμμα Κ. Τὰ ἐρωτώμενα παιδιὰ πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ μὲ ὀνόματα πόλεων καὶ πραγμάτων, ποὺ ἀρχίζουσιν ἀπὸ Κ.

Ὁ ἀρχηγὸς ἐρωτᾷ:

— Ἀπὸ ποῦ ἔρχεται ὁ ταχυδρόμος;

Ἐκεῖνος, ποὺ ἠρωτήθη, πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ μὲ μίαν πόλιν, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ Κ. Παραδείγματός χάριν:

— Ἐρχεται ἀπὸ τὸ Κεδήκιον.

Ἐπειτα ἐρωτᾷ ὁ ἀρχηγός:

— Καὶ ποῦ πηγαίνει ὁ ταχυδρόμος;

Τὸ παιδί, ποὺ ἠρωτήθη, πρέπει νὰ ἀπαντήσῃ μὲ ὄνομα πόλεως, ποὺ ἀρχίζει πάλιν ἀπὸ Κ. Παραδείγματός χάριν:

— Πηγαίνει εἰς τὸ Κουσουτζουκι.

Πάλιν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ παιγνιδίου ἐρωτᾷ:

— Καὶ τί φέρει ὁ ταχυδρόμος;

Αἱ ἀπαντήσεις πρέπει πάλιν νὰ ἀρχίζουσιν ἀπὸ Κ.

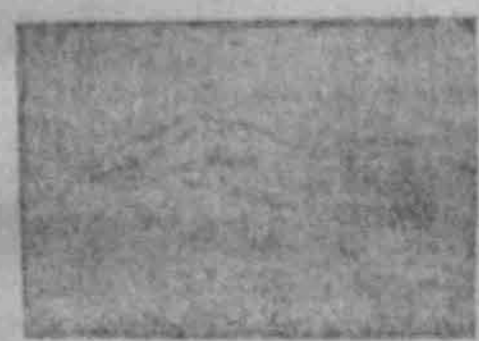
Αἴφνης, τὰ παιδιὰ εἰμποροῦν νὰ ἀπαντήσῃ:

— Ὁ ταχυδρόμος φέρει: κίστενα, καρύδια, κουκιά, κεδόνια, κερία, καπνόν, κριθάρι, καλομπόκι, κολοκύθια.

Ὅποιος δὲν ἀπαντήσῃ γρήγορα ἢ ἀπαντήσῃ μὲ λέξιν, ποὺ δὲν ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ὀρισμένον γράμμα, χάνει τὸ παιγνίδι.

Σπάζετε ἓνα σπέρτο;

Εἰθε δυνατός καὶ ρωμαλέος, εἰμπορεῖτε νὰ σηκώσετε μεγάλα βάρη καὶ νὰ σπάσετε χονδρὸ ξύλον. Καὶ ὅμως τί θὰ εἰπῆτε, ἂν σὰς ἀποδείξω, ὅτι δὲν εἰμπορεῖτε νὰ σπάσετε ἓνα σπέρτο; Τοποθετήσατέ ἓν ἑπάνω εἰς τὰ νύχια τῶν δακτύλων σας τοῦ δευτέρου καὶ τοῦ

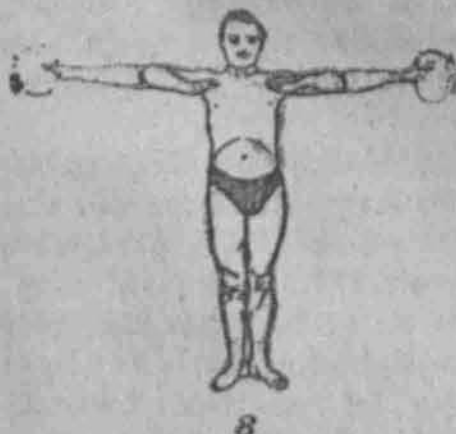
τετάρτου, καὶ καταδιβάσατε τὸν τρίτον δακτύλον, διὰ νὰ σπάσετε τὸ σπέρτον. Τότε θὰ εἰπῆτε, ὅτι, παρ' ἄλλην τὴν δύναμίν σας, δὲν θὰ τὸ κατορθώσατε.

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν σὰς φανεροῖσι τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον θὰ κρατήσατε τὸ σπέρτο.

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ - ΥΓΕΙΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΣΩΜΑ ΣΑΣ

4. — Στάσις προσοχῆς. Ὑψώσατε τὰς χεῖρας εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ὤμων οὕτως, ὥστε νὰ σχηματίζεται σταυρός, ἔπειτα κάμψατε αὐτὰς πρὸς τὰ ἔμπροσ· αἱ παλάμαι τότε, ἐστραμμέναι πρὸς τὰ κάτω, θὰ μένουν πρὸ τοῦ στήθους. Τείνατε ἔπειτα τὰς χεῖρας διὰ νὰ τὰς φέρετε εἰς τὴν προηγούμενην θέσιν των καὶ μάλιστα ὅσον τὸ δυνατόν πρὸς τὰ ὀπίσω. Ὅταν ἀνοίγετε τοὺς βραχίονας, εἰσπνέετε· ὅταν τοὺς κλείετε, ἐκπνέετε. Τὸ γυμνασμά αὐτὸ πρέπει νὰ γίνεται πέντε ἢ ἕξ φορές καθ' ἑκάστην τὸ ὀλιγώτερον (εἰκὼν 8).

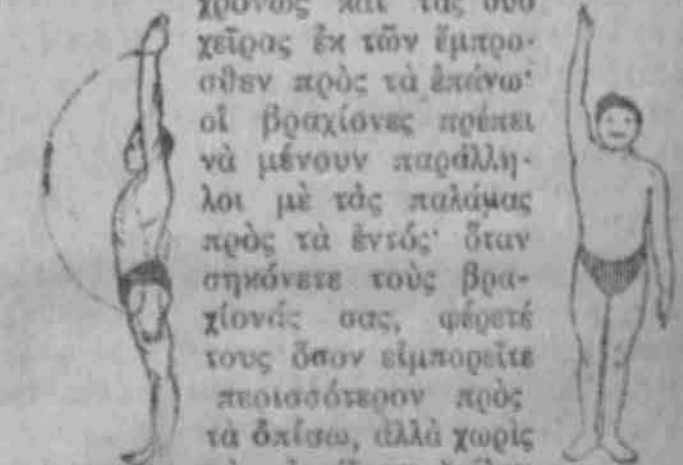
Ὅταν κάμψατε τὰ ἀναπνευστικὰ αὐτὰ γυμνάσματα, πρέπει ἓν τῶν παραθύρων τοῦ δωματίου σας νὰ εἶναι ἀνοικτόν, διὰ νὰ ἐμβαιῆ εἰς αὐτὸ ὁ καθαρὸς ἀήρ, τὸν ὅποιον θὰ ροφῶσιν οἱ πνεύμονες.

Αἱ ἀναπνευστικαὶ ἀσκήσεις πρέπει νὰ γίνωνται καθὲς ἡμέραν· τὰς ἄλλας εἰμποροῦμε νὰ τὰς διατρέσωμεν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος οὕτως, ὥστε καθὲς ἡμέρα νὰ ἔχη τὰς ἰδικὰς τῆς ἀσκήσεις.

Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὴν Δευτέραν.

Δευτέρα.

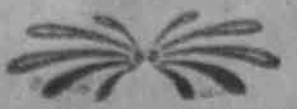
Κινήσεις τῶν βραχιόνων σύγχρονοι. — Ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς σηκώσατε ταῦτα χροῖως καὶ τὰς δύο χεῖρας ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ἑπάνω· οἱ βραχίονες πρέπει νὰ μένουν παράλληλοι μὲ τὰς παλάμας πρὸς τὰ ἐντός· ὅταν σηκόνετε τοὺς βραχίονάς σας, φέρετέ τους ὅσον εἰμπορεῖτε ποιοσιώτερον πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀνοίξουν διόλου ἀπὸ τὴν παράλληλον γραμμὴν των (εἰκὼν 9).

Κινήσεις τῶν βραχιόνων ἐναλλάξ. — Ἀπὸ τὴν θέσιν τῆς προσοχῆς σηκώσατε τὸν ἓνα βραχίονα πρὸς τὰ ἑπάνω, ἐνῶ ὁ ἄλλος μένει πρὸς τὰ κάτω καὶ τεντώσατε ὅσον εἰμπορεῖτε αὐτὸν πρὸς τὰ ὀπίσω. Αἱ παλάμαι πρέπει νὰ εἶναι πρὸς τὰ μέσα. Ἄν θέλετε νὰ ὀφελῆθῃτε περισσότερον ἀπὸ αὐτὸ τὸ γυμνασμά, ὅταν σηκόνετε τὸν βραχίονα εἰσπνέετε καὶ κάμψατε ἐκπνοὴν ὅταν τὸν καταβάλατε (εἰκ. 10).

Ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν σὰς φανεροῖσι τὸν τρόπον, μὲ τὸν ὅποιον θὰ κρατήσατε τὸ σπέρτο.

ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ

ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΙΚΕΝΣ

Ἴσως ἔχετε ἀκούσει διὰ τὸν Κάρολον Δίκενς. Ἄλλ' ἂν δὲν ἠκούσατε τίποτε περὶ αὐτοῦ, σὰς ἀναφέρω, ὅτι ὁ Δίκενς ἦτο ἐνδοξὸς μυθιστοριογράφος, ὁ ὅποιος ἔγραψε πολλὰ ἔργα ὀνομαστά. Εἰς αὐτὰ, μὲ γλώσσαν δυνατὴν καὶ νευρώδη, ἐκολέμησε τὴν ὑποκρισίαν τῆς κοινωνίας καὶ τὸν ἐγωϊσμόν. Ὅταν μεγαλώσατε, σὰς συνιστῶ νὰ διαβάσετε μερικὰ ἔργα του, ἂν εἰμπορῆτε εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ πρωτοτύπου, ἄλλως εἰς μετάρρασιν.

Σήμερον θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν τοῦ ἀνδρός· ἔχει νὰ μὰς διδάξῃ πολλὰ πράγματα καὶ εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρονσα.

Ἡ γέννησις καὶ ἡ ἀνατροφή του

Εἰς τὸ ἱστορικὸν παρεκκλήσιον τοῦ Οὐεστμίνστερ, ἑπάνω εἰς ἓνα τάφον, ὁ ἐπισκόπος ἀναγινώσκει:

Κάρολος Δίκενς, 7 Φεβρουαρίου 1812 — 9 Ἰουνίου 1870.

Καί, βεβαίως, δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ γράψῃ τι περισσότερον, ἀφοῦ οἱ συμπατριῶται τοῦ Δίκενς γνωρίζουν τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου ἀνδρός.

Ὁ Κάρολος Δίκενς ἦτο υἱὸς τοῦ ὑκαλλήλου τοῦ ναυτικοῦ Ἰωάννου Δίκενς, ἀνήκε δὲ εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν· συνεπῶς δὲν ἐγνώρισεν ἀμέσως τὴν εὐμάρειαν. Ἐπάλασε πρὸς τὴν πτωχείαν καὶ τὰς στερήσεις.

Καὶ μὲ τὰ βάρη αὐτὰ τὰ οικονομικὰ ἐμεγάλωσαν.

(ἀκολουθεῖ)

ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΣ

(συνέχεια από σελ. 32)

Ἡ Καίτη ἐσκέπτετο μὲ ἀνησυχίαν: Τί, ἐν ἑστέ, εἰμποροῦσε νὰ σκεφθῆ ἡ Εἰρήνη, ὅταν εἶδε τὴν κατοικίαν της, ἡ ὁποία, δὲν ἦτο μὲν πλουσιῶς στολισμένη, ἀλλ' ἦτο ἀρκετὰ κομψή;

Τὸ δωμάτιον τῆς Καίτης ἦτο ἀληθινὰ δωμάτιον πολὺ χαϊδευμένου παιδιοῦ. Δὲν εἶχε κἀμμίαν πολυτέλειαν, ἀλλ' ἦτο στολισμένη εὐμορφα. Οἱ γονεῖς της, χάριν τῆς κόρης των, εἶχον φέροι εἰς τὸ δωμάτιόν της κάθε τι καλὸν ἐπιπλόν καὶ κόσμημα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Καίτη δὲν εἶχεν ἰδεῖ καλλίτερον δωμάτιον ἄλλοῦ καὶ ἐπειδὴ εἶχεν ἀκούσει νὰ τῆς λέγουν, ὅτι κἀμμιά κόρη δὲν εἶχε τόσο καλοστολισμένο δωμάτιον, δι' αὐτὸ ἐνόμισεν, ὅτι καὶ ἡ Εἰρήνη θὰ εἶχε πολὺ καλὰς ἐντυπώσεις ἀπ' αὐτό. Ἡ ἰδέα αὕτη τὴν ἐκολάκευσε κάπως καὶ δι' αὐτὸ ἐκοιμήθη ἐκεῖνο τὸ βράδυ εὐτυχῆς.

Διὰ πρώτην φοράν ἐσκέπτετο περὶ τῆς Εἰρήνης καλὰ καὶ ἐνόμισεν, ὅτι θὰ διατηροῦσεν αὐτὴν τὴν ἰδέαν καὶ τὰ ἴδια αἰσθήματα.

Ἄλλοίμονον ὅμως! Αἱ ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας εἶχε κάμει ἡ Καίτη, πολὺ γρήγορα ἐχάθησαν, διότι ἐφάνη πάλιν ἡ ζήλεια εἰς τὴν καρδίαν τῆς κόρης.

Καὶ ὅμως, ἕνα ὀλόκληρο μῆνα, ποῦ ἡ Καίτη ἔμεινε κλεισμένη σπιτί, ἡ Εἰρήνη ἐφαίνετο πάντοτε καλὴ καὶ περιποιητικὴ.

Ἐκαμε τὴν ὑπόσχεσίν της, ἐπήγαγε τακτικὰ εἰς τὴν μικρὰν ἀρρωστην καὶ τῆς ἐδίδε τὰ μαθήματα καὶ τῆς ἐξηγοῦσε τὴν παράδοσιν τοῦ καθηγητοῦ.

Ἡ Καίτη πολὺ γοητίζετο ἀπὸ τὴν ἐδωμένην τῆς Εἰρήνης, ἀλλ' ὅσον ἤκουεν ἐπαίνους διὰ τὴν διαγωγὴν της, τόσο ἡ καρδία της ἐξεσχίζετο.

Δι' αὐτό, ὅταν ἔγινε καλὰ καὶ εἰμπόρεσε νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸ σχολεῖον, εἶχε διπλὴν χαρὰν, διότι, ἐπὶ τέλους, δὲν θὰ εἶχε ἀνάγκη τῆς Εἰρήνης.

Ἄλλ' ἡ εὐγενὴς ἐκείνη κόρη δὲν περιώριστη νὰ βοηθῆ τὴν Καίτην εἰς τὰ μαθήματα· ἐδείκνυε τὴν καλοσύνην της μὲ πολλοὺς ἄλλους τρόπους. Πότε ἐφερνε εἰς τὴν ἀσθενῆ ἀνθοδέσμη ἀπὸ ὄμοια λουλούδια, ἄλλοτε πάλιν τὸ ἐπωρικόν της, ὅταν τοῦτο ἦτο ὄμοιον καὶ σπάνιον. Μὲ κάθε τρόπον, δηλαδὴ, προσπαθοῦσε νὰ διασκεδάσῃ τὴν συμμαθήτριάν της κατὰ τὰς ἡμέρας, ποῦ ἦτο ἡναγκασμένη νὰ μείνῃ σπιτί.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια, ὅτι διὰ μίαν κόρην ζωηράν, καθὼς ἡ Καίτη, ἦτο βασιανιστήριον ὁ περιορισμός. Δὲν εἰμποροῦσεν οὔτε νὰ παίξῃ, οὔτε νὰ τρέξῃ, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ μείνῃ ἀκίνητη μέσα εἰς ἕνα κλεισμένο δωμάτιον.

5. — Ἡ εὐχαριστήριος ἐπίσκεψις.

Ἰδοὺ, ὅτι ἡ μικρὰ μας ἀρρωστηθεὶς ἀπε-
κλύθη!

Καθὼς, ὡς εἰμπόρεσε νὰ περιπατήσῃ, ἀπε-

φασίσθη νὰ ἐπάγῃ αὐτὴ μὲ τὴν μητέρα της νὰ εὐχαριστήσουν τὴν καλὴν καὶ ἀφωσιωμένην Εἰρήνην καὶ τὴν μαμὰ της.

Ἔως τότε, οὔτε ἡ Καίτη, οὔτε ἡ μητέρα της εἶχον ὑπάγει εἰς τὸ σπιτί τῆς Εἰρήνης. Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶχαν ἀκούσει διὰ τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν λαμπρότητα τῆς οἰκίας ἐκείνης, προσεπάθησαν νὰ κάμουν τὴν περὶ ὄμοια τουαλέτταν των διὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἡ Καίτη θὰ ἐδοκίμαζε τὴν εὐχαρίστησιν νὰ φανῇ πλουσιὰ καὶ κομψὰ ἐνδεδυμένη εἰς τὴν συμμαθήτριάν της.

Αὐτὸ καὶ ἔγινε. Πολλὰς ἡμέρας πρὶν, ἡ μικρὰ ζηλότυπος ἠσχολήθη μὲ τὴν ἐνδυμασίαν της. Τὸ βελούδο ἔπρεπε νὰ ἦτο μεταξωτὸν καὶ ὄχι βαμβακερόν, ἡ δαντέλλα ἀληθινή, ἡ ζώνη πολυτελής, τὸ καπέλλο ἀφθονα γαρνιρισμένο.

Τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς τῆς ἐπισκέψεως, ἡ Καίτη δὲν ἐκοιμήθη διόλου. Ἡ ἀνησυχία της ἦτο τόσο μεγάλη.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν ἀπὸ τὸ πρῶν ἐδασάνιζεν ἡ Καίτη τὴν ὑπηρετρίαν των μὲ τὰς ἰδιοτροπίας της. Ὅλα τὰ ἠθέλεν εἰς τὴν ἐντέλειαν καὶ ὅλα τὴν ἐπειράζαν. Τέλος, μὲ πολλοὺς κόπους καὶ μὲ πολλὰς συζητήσεις, ἐτελείωσεν ἡ περίφημη τουαλέττα, καὶ μητέρα καὶ κόρη ἐξεκίνησαν διὰ τὸ σπιτί τῆς Εἰρήνης.

Ὅταν ἡ ὑπηρετρία εἶδε τὰς κυρίας τῆς νὰ ἀπομακρύνωνται, ἐμουρμούρισε:

— Κότταξε τί κόποι καὶ τί ἀνησυχίες, γὰρ νὰ πᾶν σ' αὐτοὺς, ποῦ ξέρουν μόνον νὰ κοκορευῶνται, χωρὶς νὰ ἐπληθύνουν τὰ χρέη των!

Ἐπειτα ἐκλείσει μὲ ὄρμην τὴν θύραν. Ἡ καρδία τῆς Καίτης ἐκτόπα πολὺ δυνατὰ, ὅταν εἰσεσχίζε τὴν εἰσοδὸν τοῦ σπιτιοῦ τῆς Εἰρήνης.

Μόλις μία θαλαμηπόλος διέκρινε τὰς δύο ἐπισκεπτρίας νὰ ἐμβαίνουν μὲ βᾶδισμα δειλόν, ἔτρεξεν ἀμέσως γὰρ τὰς ὀδηγήσῃ εἰς τὸν διάδρομον, ὁ ὁποῖος ὡδήγησε εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰ δωμάτια.

Ἡ πολυτέλεια τοῦ διαδρόμου καὶ ἡ κομψότης ἐπαίραζαν πολὺ τὴν καρδίαν τῆς Καίτης. Ἡ θαλαμηπόλος ὡδήγησε τὰς ἐπισκεπτρίας εἰς μίαν αἰθούσαν, γεμάτην μὲ χειμερινὰ ἄνθη, ποῦ ἡ Εἰρήνη, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἶδε τροφὴν εἰς μερικὰ πουλιὰ, κλεισμένα σὲ ὄμοια κλουδιά.

Μόλις ἤκουσε βήματα ἡ Εἰρήνη, ἀστράφη καὶ ὡς ἀνεγνώρισε τὴν συμμαθήτριάν της καὶ τὴν μητέρα της, ἔβγαλε κραυγὴν ἐκπλήξεως καὶ χαρᾶς, καὶ ἔσπευσε καὶ ἐνηγκαλισθῆ τὴν Καίτην.

Ἄλλ' ἐκείνη, μόλις καὶ πολὺ ψυχρὰ ἀπέδωσε τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὸ φίλημα.

Ἡ καρδία της εἶχε πληγωθῆ. Αὐτὴ ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ ἐνδυμασίαι, ποῦ ἐφοροῦσε, θὰ ἦτο καλλιτέρα ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν τῆς Εἰρήνης. Καὶ ὅμως, ἡ κόρη ἐκείνη ἐφόρει μίαν μεταξωτὴν κομψὴν ρόμπαν, ἡ ὁποία τῆς ἐπήγαγε θαυμασία.

Ἡ Καίτη ὑπέφερε δι' ὅσα ἔδλεπεν. Ὑπέφερε, ποῦ ἔδλεπε τὴν Εἰρήνην νὰ κινηται καὶ νὰ ζῆ μέσα εἰς τὸ πλοῦσιον ἐκεῖνο σπιτί, ἐσυλλογιζέτο δὲ τί ἀτχηματὴ ἐντύπωσιν, ποῦ θὰ ἔκαμεν ἡ κατοικία της εἰς τὴν Εἰρήνην, ὅταν ἡ κόρη αὐτὴ ἤρχετο νὰ τὴν ἐπισκέπτεται κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀσθενείας της.

(ἀκολουθεῖ)

ΚΛΕΙΩ

ΠΟΙΚΙΛΑ - ΕΥΘΥΜΑ

Τὰ νέα ἐπιτὰ θαύματα.

Γνωρίζετε πολὺ καλὰ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἐπιτὰ ὑπέροχα ἔργα, τὰ ὁποία θινόμενον εἶναι ἐπιτὰ θαύματα τοῦ κόσμου.

Ταῦτα ἦσαν: αἱ Πυραμίδες τῆς Αἰγύπτου, ὁ Φάρος τῆς Ἀλεξανδρείας, οἱ Κρεμαστοὶ Κῆποι τῆς Βαβυλώνας, ὁ ἐν Ἐφέσῳ Ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος, ὁ Ζεὺς, ἔργον τοῦ Φειδίου, ὁ Τάφος τοῦ Μανσώλου καὶ ὁ Κολοσσὸς τῆς Ρόδου.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐπιτὰ θαύματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου· ποῖα ὅμως θὰ ἦσαν τὰ ἐπιτὰ θαύματα τῆς νεωτέρας ἐποχῆς;

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν, βεβαίως, δύνανται ἡ σύγχρονος ἀνθρωπότης νὰ παρουσιάσῃ τὰ ἐπιτὰ τῆς θαύματα: τὸν ἀσύρματον τηλεγράφον, τὸ τηλεφώνον, τὸ ἀεροπλάνον, τὸ ράδιον, τ' ἀντισηπτικὰ φάρμακα, τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος καὶ τὰς ἀκτίνες X.

Διάφοροι ταχύτητες.

Εἰς ἄνθρωπος βαδίζων πεζός, κάμνει 60 μέτρα τὸ λεπτόν. Ἄν ἐβάδιζε, λοιπόν, νύκτα καὶ ἡμέραν, θὰ ἔκαμεν τὸν γῦρον τοῦ κόσμου εἰς 463 ἡμέρας.

Ὁ σάλιαγκος εἶναι πολὺ ἀργός, διότι πρὸς μίαν ὥραν τρέχει μόνον τρία μέτρα.

Ἐνα ἀμάξι φορτωμένο τρέχει τρία μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον.

Εἰς ἔφιπλος τέσσαρα καὶ ἡμισὺν μέτρα εἰς τὸν ἴδιον χρόνον.

Καλὸς πατινὸς τρέχει ἐννέα μέτρα εἰς τὸ δευτερόλεπτον.

Ὁ λαγός, εἴκοσι ἑξέ μέτρα· ἂν εἰμποροῦσε νὰ τρέξῃ νύκτα καὶ ἡμέραν, θὰ ἔκαμεν τὸν γῦρον τῆς γῆς εἰς δεκαοκτὴς ἡμέρας.

Ἡ μύια διατρέχει κατὰ δευτερόλεπτον ὄμοια μέτρα, ἡ χελιδὼν εἴκοσι πέντε, ὁ ἀετὸς τριάντα δύο καὶ ἡ περιστέρη τεσσαρακονταοκτὴ. Τὸ πουλί, λοιπόν, αὐτὸ θὰ ἔκαμεν τὸν γῦρον τῆς γῆς εἰς δέκα ἡμέρας.

Ὁ κροκοδείλιος διασχίζει τὴν θάλασσαν μὲ ταχύτητα δεκατριῶν μέτρων τὸ δευτερόλεπτον.

Ἡ θύελλα τρέχει εἴκοσι μέτρα, τὸ πλοῖον εἴκοσιπέντε, τὸ αὐτοκίνητον πενήκοντα, ὁ ἀνεμοστρόβιλος τεσσαράκοντα καὶ ὁ ἤλιος τριηκοσίου τεσσαράκοντα τὸ δευτερόλεπτον.

Μία ἀτμομηχανὴ, χωρὶς ἀμάξια, διατρέχει εἴκοσιπέντε μέτρα· θὰ διέτρεχε, λοιπόν, τὴν περιφέρειαν τῆς γῆς εἰς δεκαπέντε ἡμέρας. Ἄν ὅμως σύρη καὶ ἀμάξια, φθάνει μόνον τὸ ἡμισὺν τῆς ταχύτητος.

Ἡ αἰτία.

— Εἰκέ μου, Κόστα, ποῦ πάει τὰ ποτάμια;

— Στὴ θάλασσα.

— Καὶ γιατί τότε δὲν ξεχειλίζει ἡ θάλασσα;

— Πῶς νὰ ξεχειλίσῃ, ἀφοῦ πίνουν τὸ νερό της τόσα σφουγγάρια!

ΠΛΑΝΗΤΗΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Β'
ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Η ΜΗΤΡΙΚΗ ΚΑΡΔΙΑ

Στην νεκρική τήν κλίση
Ήσυχα κοιμάει' ή άρρωστη μητέρα.
— Μη θύρουθε, παιδί μου,
σήμερα πηγαίνει στον Ουράνιο Πατέρα.
Σιώπασε και κοιμήθηκε το μικρό παιδάκι.
'Ο θύνατος τήν νύκτα μπήκε
και τήν μανούλα του μικρού τήν ήρπασε και βγήκε.
'Απ' τόν άγγελικό τόν θύνο του το παιδί κί εξυμνήθ.
— Πίε, τώρα πιιά, πατέρα, να φωνάξω δυνατά;
Γυρίθ με δακρυα και τό βλέπει
και τό μαθρα ρούχα τό φορεί.
— 'Α! να / είμαι άφρατος! ήμα στην μητέρα να με ίδθ'
Το πιάνει ήπ τό χέρι ή πατέρα,
τό φέρνει στην νεκρή σιμά,
— Μομε μου! και ή, μαμά!
ή γιατί δέν κινείται πιιά;
Παι-ύψηλο μορμπαλο μου στο στρώμά της αντίβασέ με
και κουνι στο άγαπητό μου στήθος της άνούμβησέ με.
Δέν έχει και το δύστυχο
τά κρωία χάρια της; μητέρας;
ποιος θα τ' άγαπήσθ οδν εφίτην;
κάνει! μόν' λογο ή πατέρα.
Πάει ή φιλόσοφορη και δια κωτ τ' άγάπησθ με μέρα,
δπον τό γαία της βυζαζε, έφυγε ήπει-πειρα...
Τί άπειη / ή καρδια, ή δίχως ζωή,
ή παγωμέν' ή καρδια,
ζεσταθην' άπ' τό παιδι και ήρχισ να κτυπή.
(Έκ του γερμανικού) Α. Θ.

TAMEION ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ

Είκοσι παράδες καθ' εκάστην.
— Μητέρα, ιδού τό ζαχαροπλαστίον. Τί
θραία γλυκύσματα εις τήν προθήκην! θέλ-
τε να μου αγοράσετε ένα;
— Παιδί μου, ήξεύρεις πόσον κοστίζουν
αυτά τά θραία γλυκύσματα, τά όποία έπεθύ-
μησθ;
— Είκοσι παράδες, νομίζω.
— Θα ήσο ευχαριστημένος, άν κάθε μέρα
σου ήγόραζα ένα;
— Βεβαίως, θα ήμην ευχαριστημένος.
— Αυτό θα κοστίζη είκοσι παράδες τήν
ήμέραν εις περιτιά; δέν είναι έτσι;
— Μάλιστα, μητέρα.
— Καλά, παιδί μου' γνωρίζεις πόσα κά-
μνουν εις τό τέλος του έτους οι είκοσι παρά-
δες, έξοδουόμενοι καθ' ήμέραν; κάμνουν
περισσότερα άπό έκάτον πενήντα γρόσια.
Λοιπόν, εις έν έτος όλα τά γλυκύσματα, τά
όποια θα φάγη, χωρίς να είναι άναγκη, θα
κοστίσουν περισσότερο άπό τό ποσόν τούτο.
Είναι ή αξία της παραγωγής δύο σιμιγμά-
των γής. Τώρα, παιδί μου, ποίον όφελος
θα ήχη εις τό τέλος του έτους άπό αυτήν
τήν δαπάνην, τήν σχετικώς μεγίστην; Μίαν
ελαχίστην ίκανοποίησιν της λαιμαργίας, ή
όποια παρέρχεται και λησμονείται άμέσως.
'Αλλ' άντι να αγοράζης κάθε ήμέραν ένα
γλύκυσμα, ή υποθέσωμεν, ότι θέτεις κατά
μέρος, κάθε ήμέραν, τούς είκοσι παράδες,

που θα σοι δίδω. Εις τό τέλος του έτους θα
ήχωμεν έκάτον πενήντα γρόσια' αυτά θα τά
καταθέσωμεν εις τήν Τράπεζαν των οικονο-
μιών. Θα κάμωμεν τό ίδιον τό έπόμενον έτος
και τά ήρχόμενα κατόπιν έτη κατά σιρισάν εις
διάστημα είκοσιν έτών. Τότε, παιδί μου,
ήξεύρεις τί θα εδρωμεν εις τήν Τράπεζαν;
οι είκοσι παράδες, τιθέμενοι καθ' εκάστην
κατά μέρος, θα γίνουιν έξήντα λίραι. Πόσα
καλά δύναται τις να κάμη με τό ποσόν του-
το! έξήντα λίραι θα ήσαν μέγας πλούτος
διά πολλούς δυστυχεις. Τό ποσόν τούτο θα
ήδύνατο να είναι μάλιστα και διά σέ άρχή
πλούτου και άνέσεως. Ματά είκοσιν έτη,
παιδί μου, θα ήσαι μέγας, θα ήχησ, ίσως,
παιδιά να θρέψης, να αναθρέψης και να
σπουδάσθ, θα έλθουν στιγμαι στενοχωριών
δυνατόν να άσθενήσθ ή να ήχησ άσθενεις
εις τήν οικογένειάν σου. Τότε θα είπης καθ'
εαυτόν: 'Α! να μην ήχω όλίγα χρήματα κατά
μέρος, πενήντα-έξήντα λίρας, παραδείγματος
χάριν! Και άν χάσθς κάθε ήμέραν είκοσι
παράδες εις περιτιά, θα κλαύσθς πικρως,
σκαπτόμενος, ότι αυτί οι είκοσι παράδες θα
έξησφάλιζον τότε διά σέ τήν υγείαν και τήν
ενημερίαν. Με παρατηρείς, παιδί μου, με
δύο μεγάλους εκπληκτικούς όφθαλμούς, ως
να θέλθς να με είπθ: «Είκοσιν έτη είναι
τόσον μακράν! Πώς να σκεφθώ τό τί θα
γίγη μετά είκοσιν έτη;» 'Εάν δέν σκέπτε-
σαι σύ, παιδί μου, πρέπει ή μητέρα σου
να σκεφθθ και να ήτοιμασθ διά τό μέλλον
σου. Μήπως και σύ αυτός δέν όφείλεις ήδη
να μάθθς, ότι είσαι μέγας, και να σκεφθθς
πλέον διά τό μέλλον σου; Δέν δύναται τις
να άποκτήσθ πολυ ένωρίς τήν σκέψιν, τήν
πολύτιμον ταύτην ιδιότητα του άνθρώπου.
Εις τά παιδικά-σας παιγνίδια, συχνά παίζετε
τόν άνθρωπον, μιμείσθτε τούς μεγάλους, λαμ-
βάνετε ύφος αυστηρόν, μιμείτε ως πραγμα-
τικοί κύριοι. Λοιπόν, άγαπητόν μου τέκνον,
ό καλλίτερος τρόπος να κάμη τις τόν μεγά-
λον, είναι και να σκέπτεται και να κρίγη ως
μέγας άνθρωπος. Θέλεις άπό σήμερα να
κάμη τόν μεγάλον με αυτόν τόν τρόπον και,
άντι να σοι δώσω είκοσι παράδες, διά να
αγοράσθς, ως ένα παιδί λαιμαργον, γλύ-
κυσμα, τό όποίον δέν ειμπορεί, παρά να
σε βλάψθ, να θέσω αυτά κατά μέρος; θέλεις
να κάμωμεν τό ίδιον κάθε ήμέραν; Μετά
είκοσιν έτη θέλεις να εδρθς όλους αυτούς
τούς είκοσι παράδες μεταμορφωμένους εις
ποσόν έξήντα λιρών;
Τό παιδίον άμέσως συγκατετίθη εις τούτο.
'Εγκαιλίσθη, χωρίς να λυπηθθ, τήν προθή-
κην του ζαχαροπλαστίου και έθεραπεύθη
άπό τό έλάττωμα της λαιμαργίας, διά να
άποκτήσθ τήν άρστήην της οικονομίας.
(Έκ του γαλλικού) Θ. Α.

Αρχίζομεν άπό σήμερα τήν δημοσίευσιν των
πλέον επιτυχών Παιδικών Πνευμάτων, εξ όσων
μαε έστειλαν οι διαγωνισθέντες διά τό Β' δια-
γώνισμα άναγνώσται μας.

Και όμως.
'Ο πατήρ βλέπει τόν δωδσκαετή υίόν
του να κτυπά ένα μικρότερον παιδί.
— Γιάννη, φωνάζει, δέν έντρέπσσαι να
κτυπάς τόν μικρότερόν σου;
— Μά, πατέρα, έσύ είσαι πειό μέγας
άπό μένα και όμως με κτυπάς.
(Άποστολεύς Φωστήρ).

Δικαιολογία.
'Η κακή Φιφή, εις στιγμήν όργης, όρμηξ
κατά του άδελφού της και τόν δαγκάνει
εις τό αυτί.
Εις τας άγρίας φωνάς του εισέρχεται
ό πατήρ με ένα ραβδί και τόν έρωτά:
— Τί έχεις;
Και εκείνος, διά να δικαιολογήσθ τήν
άδελφήν του, λέγει:
— Τίποτε, μπαμπά! χωρίς να δέλω
έδάγκασα τό αυτί μου.
(Άπ. Άραπάκος).

Τόσον μακράν!
Τοτός.—Με λές, σε παρακαλώ, Λιλή,
τόν αριθμόν του τηλεφώνου του δείου;
Λιλή.—Γιατί; τί θα τόν κάμη;
Τοτός.—Νά, ξεύρεις; δέλω να τόν πει-
ράξω λιγάκι.
Λιλή.—Μπα! και άπό τόσον μακρυά
πως θα ειμπορέσθ;
(Άπ. Πικραμένη Καρδούλα).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Παιδική έορτή.—Εις τας κομψάς οίθούσας του
κ. και της κ. Σ. Γιακομοπούλου εδόθη τήν Κυρια-
κήν μία χαριτωμένη παιδική έορτή. Μικρά δασπει-
νίδια, μειαξέ των όποιων διακρίνοντο αι Χαρίκλεια
Γιακομοπούλου, Ναδία Λορμική, Κλειώ Γαϊτιάθ,
'Ηλέκτρα Γεράρδου και Χαρίκλεια Ράλλη, καθώς
και ό μικρός Στάτος Γιακομόπουλος, έχόρυσσαν
θραίους γραφικούς χορούς με ιδιαίτερος ένθεμα-
σίας, έκαμαν γυμναστικές άσκήσεις υπό τήν διευ-
θυνσιν της διδασκαλισσής του Ζαπατίου δ. Έλσθης
Σταυρίδου και άπήγγειλαν συγμηνηκώτατα ποιη-
ματα. Όλα αυτά τά έκαμαν με χάριν, με όφέ-
λειαν, με κομψότητα. Έπειτα παρτίθη τοσί εις
τούς μικρούς και τούς μεγάλους, οι όποιοι έμειναν
γοητευμένοι άπό τας προόδους των μικρών. Κατά
τήν παιδικήν αυτήν έορτήν τό Παιδικόν 'Απ'
'Όλε', τό όποίον και άντεπροσώπησθ, έγενεν
άντικείμενον έκδηλώσων πολλής όγκως προς
της συμπλοκής έκείνης ομάδος, έκ μέρους της
όποίας ή δ. 'Ηλ. Γεράρδου άπήγγειλεν έν εύκαιρή-
ριον ποιήμα. Έν γένει ή έορτή διαξήχθη με πολλήν
επιτυχίαν.
Κινηματογραφική παράστασις.—'Η φιλοτιμία
Ε' γυμνασιακή τάξς του Ζαγορεσίου τήν 15 ή-
γοντος έδωσε κινηματογραφικήν παράστασιν εις τό
«Σινεμά 'Αμερικαν» έπέρ των άπόρων μαθητών
της σχολής ταύτης. 'Η παράστασις έπέτυχε αληθέ-
σως, συνεκκεντρώθη δέ και αυτήν όλη σχεδόν
της κοινότητος μας ή μαθητιώσα νεολαία και πολλά
των έπιλέκτων μελών της. Έν μέγα εύγε διά τήν
γυμνασιακήν τάξην, τήν διοργάνωσασιν αυτήν τήν
φιλανθρωπικήν έορτήν, ήτις άποδεικνύει πλυθείον
άληθινών εύγενών αισθημάτων.

Νέες έκδηλώσεις αγάπης και πυκνά αισθήματα συμπαθείας προς το Παιδικόν 'Αε' Όλα έχω και σήμερα έπινα ως το τραπέζι της αλληλογραφίας. Και τα αισθήματα αυτά, αν και μάς ήλθαν μεσος άργά, δέν είναι άλιγώτερον θερμά και ζσηρά.

'Ο Χαριστικός και δ' Ιωάννης Πανταλειίδης έγραψαν εις στίχους τός ένυπόθεσις των· δ Χαριστικός, μάλιστα, ρίπτει και την ιδέαν να γίνει και διαγωνισμός ένός ποιήματος, άφιερωμένου εις το Παιδικόν. Το ποιήμα αυτό θά άποτελή, μ' άλλους λόγους, τόν καθιερωμένον ύμνον του. Τι λέγουν διά την ιδέαν αυτήν οι μικροί μας φίλοι;

'Η Μαρίνα Καζέπογλου, μόλις έδρε λίγον καιρόν άπ' τα μαθήματά της, μάς έγραψε, λέγει διά να έσφράση τός εύχρηστικίς της και... ένα παρόμοιον ι διατί, τάχα, το Παιδικόν να έκδίδεται μίαν φοράν την έβδομάδα και όχι, καθώς τό άλλο, δύο; τό αυτό μάς γράφει και ή Θεοδώρα Κολαμβή. «Οι μεγάλοι, λέγει, έχουν πολλά άλλα να διαβάσουν, ή ήμεεις δέν έχομεν άλλο είποτε, παρά τό αγαπητόν μας 'Αε' Όλα». Ευχαριστούμεν διά τόν ένθουσιασμόν σας προς το Παιδικόν· όσον όφορξ την ιδέαν σας αυτήν, δέν νομίζετε, ότι είναι πολύ ένεργίς και να την σκεφθώμεν καν; Το Παιδικόν χτές άκόμη άγεννήθη. Θέλατε τόσον γρήγορα να μεγαλώση; Μή σπεύδετε.

Τό κήμα του Βοσπόρου έζήλασε, λέγει, τούς μεγάλους, διότι είχαν τό περιαιδικόν τους και άχόρηταγο, καθώς είναι, ζητεί και αυτό να έκδίδεται τό Παιδικόν δύο τής έβδομάδος. Την άπάντησιν μου, φίλα μου, θά την εύρης άλίγον ύψηλόθερα.

'Ο Ζεζέξ έχει πάλιν άλλας άσκησεις. Εξήσκει, ότι μερικά άπό τός προτεινομένους αναματικάς άσκήσεις είναι πολύ δύσκολοι. 'Αλλά, τί θέλεις, αγαπητέ; να είναι εύκολα; Τότε δέν θά ήσαν άσκήσεις. 'Εξ άλλου δ' άσχος φρονεί, ότι μερικά σελίδες του Παιδικού είναι διά πολύ μικρά παιδιά· όμως, αν έξεταση καλύτερα, θά ίδη, ότι άκριβώς αι σελίδες, που γράφονται διά τούς μικρούς, άρμόζουν καλύτερα διά τούς μεγάλους.

'Η Έλλη Λαζαρίδου και ή 'Αναστασία Έμμανουηλίδου μάς έστειλαν χαριτωμένα γράμματα. Είναι ύπερήφανοι, διότι έχουν πλέον τό περιαιδικόν των.

'Από την έπιστολήν του Η. Ηλιάδου δέν κρατοῦμαι να μη αντιγράψω ένταῦθα μερικά γραμμάς: 'Η καταλληλοτάτη διά την εποχήν μεταφρασίς του πανισ. μητροπολίτου Σελευκείας κ. Γερμανού, ή διατράνωσις της πατρικής του αγάπης και του πολλού ένδιαφέροντος ύπερ της προόδου και της ήθικης ανάπτυξεως της νεότητος, ή καλή και ένεργητική άφήγησις του παιδικού βίου μεγάλων άνδρών, οι διάφοροι διαγωνισμοί, οι όποιοι, τόσον πολύ άνατεσσοντες τό πνεύμα, σσναιθίζουσι από μικράς ηλικίας εις τόν άγωνα και την άμιλλαν, όλ' αυτά και τόσα άλλα, ήδη άπέδειξαν, ότι τό 'Αε' Όλα θά έπιτύχη να εκπληρώση τό δέσιον των γονέων και των μικρών μαθητών, οι όποιοι ίδίτων παιδικής άναγωγέως». Είναι μία ήθικη ίκανοποίησις να εκτιμώμεται τόσον ζσηρά τά έργα των καλών μας συμμαθητών· δι' αυτό έκφράζω έξ όνόματός των προς τούς εύμενείς άναγνώστιας του Παιδικού θερμός εύχαριστίας.

'Η Άννα Ούζούη μου άυτοπαρουσιάζεται εις έν καλογραμμένον γραμματίκι της και μου στείλει «πολλά γλυκά φιλά άπ' την καρδιά, που αισθάνεται να κτυπά δυνατά από την χαράν και την εύγνωμοσύνη». Ζητεί, επίσης, να ανταλλάσση έπιστολάς με άλλας μαθητριάς της ηλικίας της και έπιθυμεί να μάθη την γλώσσην μου. Ναι, φίλη μου, είναι δυνατόν αυτό και πιστεύω, προσεχώς, να μελετήσω πάνεν σέστημα, με τό όποιον αι άναγνώστριάς μας να είμποροῦν να ανταλλάσσουν τός στίφεις των εις ζητήματα σχετικά με την ηλικίαν και με τός άσυχολίας των.

Εις την έρώτησιν της Διοπίτης Κανιλλίσα, άποντώ, ότι μόνον εις τό Παιδικόν δέν κέρνομεν

έγγραφέας· διαστος έγγεγραμμένος εις την Έπιθεώρησιν, λαμβάνει και τό Παιδικόν. Τα σχολεία όμως, τά θέλοντα να έγγράψουν τους μαθητάς των και να λαμβάνουν τά φύλλα των εις έν δέμα, έχουν τό δικαίωμα τόυτο έξαιρετικώς.

Σήμεραν σάς πληροφορώ, ότι έννεκρίθησαν τά έξής έργα: 'Η 'Αθούλα' Όνειροπόλου ψυχής, 'Τό κιβώτιον του Νικολάου' Άθηνάς Ζιωμαή, 'Η έλεήμων κόρη' Εδέρης Παναδιποούλου, 'Σέβας προς τούς γέροντας' Μαρίας Θωμοπούλου, 'Ο χρόνος' Α. Τσουτσολή και 'Διά την άδελφήν του' Σομεών Χατζοπούλου.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΟΥ Παιδικού 'Αε' Όλα

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Ε' (συνέχεια) Μεταφράσεις.

Giton a le teint frais, le visage plein, et les joues pendantes, la demarche ferme et deliberee. Il parle avec confiance; il fait repeter celui qui l'entretient, et il ne gouste que mediocrement tout ce qu'il lui dit. Il deploie un ample mouchoir, et se mouche avec grand bruit; il crache fort loin, et il eternue fort haut. Il dort le jour, il dort la nuit, et profondement; il ronfle en compagnie. Il occupe a table et a la promenade plus de place qu'un autre; il tient le milieu en se promenant avec ses degaux; il s'arrete, et l'on s'arrete; il continue de marcher, et l'on marche; tous se reglent sur lui, il interrompt, il redresse ceux qui ont la parole; on ne l'interrompt pas, on l'ecoute aussi longtemps qu'il veut parler; on est de son avis, on croit les nouvelles qu'il debite. S'il s'assied, vous le voyez s'enfoncer dans un fauteuil, croiser les jambes l'une sur l'autre, froncer le sourcil, abaisser son chapeau sur ses yeux pour ne voir personne, ou le relever ensuite, et decouvrir son front par fierte et par audace. Il est enjoue, grand risur, impatient, presomptueux, eolere, libertin, politique, mysterieux sur les affaires du temps; il se croit des talents et de l'esprit. Il est riche.

Αί μεταφράσεις γίνονται δεκταί μέχρι της 2 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΣΤ'

('Ο διαγωνισμός ούτος περιλαμβάνει τός πνευματικάς άσκήσεις 16-30. Α' Βραβείον: δημοσίευσίς της εικόνας του λένου των περισσοτέρων άσκήσεων. Β' Βραβείον: γραφική όλη)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

16. - Αίνιγμα.

Του άλφοβήτου γράμματα δύο έν ένώσης, πόλιν τινά έπίσημον εύθός θά φατερώσης. ('Απ. Δαρνοστεφής ναύαρχος).

17. - Ερώτησις.

Ποία πόλις λέγει, ότι παρήλθεν ή νεανική σας ηλικία; ('Απ. Τουλιά Α. Δουλά).

18. - Στοιχειόγραφος.

Νήσος είμαι του Αιγαίου και πατρις σεφού αρχαίου· έν όμως μεταβάλης έν των μέσων μου γραμμάτων, ως ίχθυσ τότε πλανώμαι εις την ραχιν των νεμάτων. ('Απ. Έλλη).

19. - Λογοπαίγιον.

- Τι σημαίνει τό Μ; ('Απ. Α. Σεβασις).

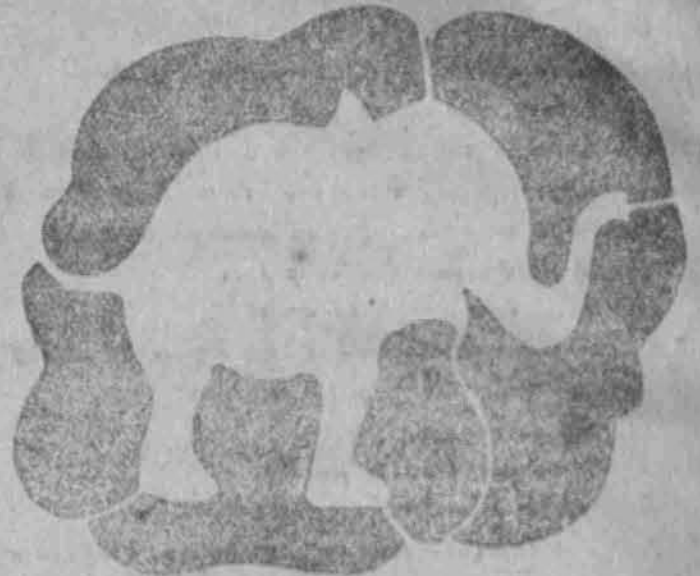
20. - Έπιγραφή.

Α Β Ρ Ι Ο Ν ('Απ. Γ. Ν. Κάμφωνας)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ Δ'

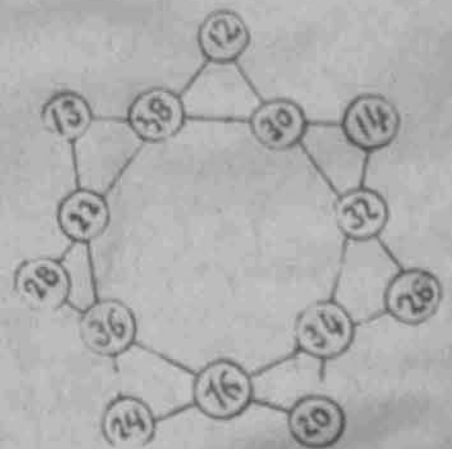
ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

1. Αίνιγματος: 'Ο γεωγραφικός χάρτης.
2. Αναγραμματισμών: 'Αθηναγόρας, 'Αριστοφάνης, 'Αγησίλαος.
3. Γρίφον: Μηδέν άγαν.
4. Συλλαβογρίφον: 'Αθως, Θός.
5. Προχείριον ζωγραφικής:

6. Αίνιγματος: Τό φόν.
7. Έπιγραφής: Μίση την άργίαν.
8. Συλλαβογρίφον: Διά - Βόλος = Διάβολος.
9. Παραδόξου: Γράψατε τός λέξεις: «Μαθρο γράμματα».
10. Προβλήματος:

12	+	4	=	16
20	-	4	=	16
4	×	4	=	16
64	:	4	=	16
11. Αίνιγματος: Κρήτη, κρήνη.
12. Μαγικής εικόνας: Ρούκι.
13. Λεξογρίφον: Δαι - να - Ριον. Δημόριον.
14. Ερωτήσεως: 'Ημίονος, Η Μ ονος, όνος.
15. Προβλήματος:

Τά όνόματα των λενών εις τό προσεχές.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ

Μευσουλμάνος, καλλίστης κοιτωνικής τάξεως, γνωρίζων τελείως την Έλληνικήν, δέχεται να παραδίδη μαθήματα Τουρκικής κατ'όικον εις φοιτητάς κυβερνητικών σχολών, εις τούς προσημενούς να κατανοηθούν εις άνωτέρας κυβερνητικές σχολάς και εις τούς θέλοντας έν γίνει να έμαθώσι την Τουρκικήν γλώσσαν. Συνιστάται ιδιαίτέρως υπό του 'Αε' Όλα». Πληροφορία εις τά γραφεία μας.

ΖΗΤΕΙ θέσιν οικοδιδασκαλίσεως ή οικοτόμεν δεσποινίς, έχουσα καλός στυλιόσις, γνωρίζουσα να διδάσκη καλώς την Έλληνικήν, άλίγον την Γαλλικήν και έμυλοῦσα την Τουρκικήν. Πληροφορία παρ' ήμιν.